

klæret for umyndigt, for den største Ulykke, som kan ramme ham. Den Person, som bliver erklæret for umyndig, er socialt set en død Mand; men hvis en saadan Umyndiggørelse foregaar uden Lovhjemmel, ere alle rettænkende Mennesker ogsaa enige om i de haardeste Ord at fordømme dem, som have forarsaget, at vedkommende er bleven erklæret for umyndig. Jeg ser nu ikke, at der er sket andet med det danske Folk i det foreliggende Tilfælde, end at vi ere blevne erklærede for umyndige. Det har været den Hædersgave, Regeringen har tiltænkt Folket, at den har umyndiggjort det ved, hvad den her har foretaget sig. Jeg tror, at det Skridt, som Regeringen her har foretaget sig, er kommet i højeste Grad overraskende for alle. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) udtalte ogsaa, at han blev i højeste Grad overrasket derved og ikke vilde tro det, og jeg tror, det er sandt, hvad det ærede Medlem der sagde. Det er i højeste Grad overraskende for os alle, at Regeringen har foretaget dette Skridt, og navnlig synes jeg det, naar man ser hen til det Valg, som blev afholdt den 5te April. Jeg tror nemlig, at hvis det Valg betyder noget, betyder det først og fremmest, at Vælgerbefolkningen har paa den bedste og klareste Maade gjort Indsigelse mod alt, som hedder Provisorisme. Vi saa, at Regeringens Tilhængere trak sig tilbage eller faldt ved dette Valg. De gamle Provisorister vovede ikke at stille sig frem for Vælgerne, og en Del af de andre faldt ved Valgene. Derfor synes jeg, at det Udfald, Valgene gavede den 5te April, giver det tydelige og klare Svar, at nu ønsker Befolkningen her i Landet, at Lov og Ret igen skulle respekteres. Derfor synes det saa meget mere overraskende at se Regeringen til Trods for dette Valgs Udfald foretage et saadant Skridt.

Se vi paa den Anvendelse, Regeringen har gjort af de Penge, som den egenmægtigt har taget, viser det sig, at de væsentligt ere anvendte til Kjøbenhavns Befæstning. Denne Befæstning har jo i mange Aar været en Kilde til Kiv og Strid i det danske Folk, og det danske Folk har Gang efter Gang bestemt udtalt sig mod denne Befæstning og set en Ulykke i den. Jeg tror, at Kjøbenhavns Befæstning vil være et Middel til, at det kan lykkes Regeringen en Gang at sætte Resten af Landet overstyr. Som sagt, vi se en Fare her, og derfor er det naturligt, at vi ved alle Lejligheder protestere derimod. Desto mere harmeligt er det for os at se Regeringen

netop anvende Penge til dette Øjemed. De Motiver, som Regeringen har haft, ere jo blevne oplyste, og det viser sig da, at det er nogle af de svageste og spinkleste Motiver, som tænkes kan. Naar vi se rigtig til Bunds i, hvad der har afgivet Motiv til Regeringens Handling, viser det sig kun at være Avisrygter, Avisssladder, som man kan læse hver eneste Dag i Bladene. Hvis Regeringen vil bruge dette som Paaskud til selv at bevilge sig Penge af Statskassen, vil den hver eneste Dag Aaret rundt kunne finde et saadant Paaskud, blot den søger op et eller andet Blad. Man skulde synes, at der maatte være andre Motiver, at der maatte ligge noget andet bag ved, men i hvert Tilfælde have vi ikke i Finansudvalget kunnet faa Oplysning derom. Men det er dog næsten utænkeligt, at erfarne Mænd, som Ministeriets Medlemmer dog ere, paa saa løst et Grundlag vilde vove et saadant Skridt som det, de her have foretaget. Man vægrer sig ved at tro, at det kan være den virkelige Grund. Men andet, er jo ikke oplyst for os.

Der er fra flere Sider gjort gældende, at den Sum, det her drejer sig om, ikke er overordentlig stor. Jeg siger: Summens Størrelse har ikke noget at sige her. At den kun er $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er ikke det afgørende for mig, men det er selve Sagen. Jeg gaar nemlig ud fra, at det Ministerium, der kan tage en halv Million paa denne Maade, kan ogsaa tage en hel Million, ja, det kan en skønne Dag løbe med hele Statskassen. Jeg kunde have Lyst til at spørge det højtærede Ministerium, om det agter at fortsætte paa den Vej, om det skal være Indledningen til den gamle politiske Strid, om det skal være Indledningen til Spektakel og Uro af den Art, som i mange Aar har hersket her i Befolkningen? Saaledes som Stillingen er i Øjeblikket, forekommer det mig, at Folketinget maa have tabt al Tillid til denne Regering, og det vil desværre sikkert vise sig, at det Skridt, Regeringen har foretaget sig, ikke kan andet end virke lamrende paa det Arbejde, som forestaar her i Tinget. Det vil jo sikkert være en af de største Ulykker, som følger af den Handling, Regeringen har foretaget sig. Paa den anden Side er der ogsaa noget glædeligt ved at se paa Situationen i Øjeblikket, og det er det, at under tidligere Provisorier her i Landet stod Regeringen med talrige Venner omkring sig; da var der en stor og stærk Reaktion i Befolkningen, som, hver Gang Regeringen gjorde sig skyldig i et nyt Overgreb, brød ud i Jubel og